

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Sestdiena, 1995. gada 3. jūnijs

Nr. 41 (6596)

Pasaulīgo svētku svinēšanai vajadzīgi lieli un nopietni iepriekšsagatavojumi. Kristiešiem vissvarīgāk ir sagatavoties Baznīcas svētkiem: Ziemassvētkiem, Lieldienām un Vasarsvētkiem. Sagatavošanās uz Ziemassvētkiem ir četru nedēļu Advente, uz Lieldienām gatavojamies 40 dienu gavēnlaikā, bet uz Vasarsvētkiem ar 9 dienu apceres novēnu par Svēto Garu tūlīt pēc Pestītāja debeskāpšanas.

Kāpēc mums jāgatavojas Vasarsvētkiem?

Pirms savas debeskāpšanas Jēzus lika saviem mācekļiem palikt Jeruzalemē līdz būs saņēmuši Svēto Garu. Pēc Viņa nodoma apustuļiem bija rūpīgi jāgatavojas uz Svētā Gara nākšanu. Tā viņi rīkojās. Vai tagad Kristus mazāk vēlas kā toreiz, lai gatavojamies un ar ilgošanos gaidām Svēto Garu?

Kad apustuļi pēc Kristus debeskāpšanas atgriezās Jeruzalemē, tie palika tur. Tas bija labi un taisnīgi, ka toreizējā pasaule, kuru pārstāvēja apustuļi, sagatavojās uz Svētā Gara atnākšanu pirmo reizi. Apustuļu sirsniņās lūgšanas tapa atalgošanas ar Svētā Gara atnākšanu un bagātīgām žēlastībām. Viņi, iedami sludināt Jēzus mācību, spēja bezbailīgi sludināt un atgriezt pie Dieva pagānisko pasauli. Cik brīnišķīgi pats Pestītājs slavēja Svētā Gara atnākšanu:

— Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tiksit kristīti ar Svēto Garu pēc nedaudz dienām (*Apustuļu darbu grāmatā 1,5*).

Arī mums sagatavošanās uz Vasarsvētkiem nesīs bagātīgas svētī-

bas. Kādā veidā vislabāk gatavoties Vasarsvētkiem?

Apustuļi, gaidot apsolīto Svēto Garu, izturējās klusi, mierīgi un daudz lūdzās. Tā arī mums, cik iespējams, jāizvairās no visa tā, kas tuvina grēkam, no pieķeršanās ārišķībām. Vajadzīga sirsniņa lūgšana. Apustuļi lūdzās deviņas dienas. Lūgšim arī mēs čakli un neatlaidīgi. Lūgšanai jāpalīdz mums izlūgt Svētā Gara dāvanas. Mums tas ļoti nepieciešams prāta apgaismošanai, lai mēs spētu vienmēr atšķirt labu no ļauna, patiesību no maldiem, grēku no laba darba.

Vajadzīga mīlestība un vienprātība. Nekādas nesaskaņas netraucēja apustuļus. Lai arī mēs dzīvojam mierā un saticībā. Lai pazūd tagad tik bieži izplatītā nenovīdība un nesaprašanās, lai izslēgti no mūsu sadzīves strīdi un nevajadzīgas ķildas. Sekosim Svētā Pētera atgādinājumam:

— Esiet gudri un modri lūgšanās, bet par visu mīliet viens otru: jo mīlestība apsedz grēku kalnus! (*I Pētera vēstule 4,7.*)

Gaidot Vasarsvētkus, lai esam piepildīti ar mīlestības un miera garu.

Lai lūdzamies:

— Nāc, Svētais Gars, piepildi savu ticīgo sirdis un iedez tajās mīlestības uguni!

Ja mēs izrādām mīlestību un vienprātību, tad ar to nododam liecību par Kristu.

Dievbijīgi sagatavosimies augsti svētajiem Svētā Gara nosūtīšanas svētkiem — Vasarsvētkiem!

A. Budže,
Tilžas prāvests

Vietējās ziņas

Uz Rīgu brauks seši kori

Paziņoti rajona kora skates rezultāti. Uz valsts skolu jaunatnes dziesmu svētkiem Rīgā no mūsu rajona brauks šādi kori: Preiļu 1. vidusskolas jauktais koris (diriģē Uldis Bērziņš), Rudzētu vidusskolas koris (diriģē Jāzeps Skutelis), Līvānu 1. un 2. vidusskolas zēnu kori (diriģē Ilona Balaško un Katrīna Podopriņgorova), Preiļu 1. vidusskolas un Līvānu 2. vidusskolas 5.-9. klašu kori (diriģē Ilze Rožinska un Katrīna Podopriņgorova).

Rīcības komitejai karst galvas

Atgriezies no republikas skolēnu dziesmu svētku orgkomitejas sanāksmes Rīgā, skolu valdes metodiskā centra vadītāja Valentīna Karpušenko pastāstīja, ka jo tuvāk nāk svētki, jo vairāk darāmā. Arī pašu rajonā. Uz Rīgu jāizved 650 dalībnieki, mazajiem dancotājiem līdz vajadzīgi arī vecāku pārstāvji. Līvānu 1. vidusskolai vien vajadzīgi četri autobusi, lai aizvestu uz Rīgu savus svētku dalībniekus. Uz Dziesmu svētkiem uzaicināts arī Līvānu bērnu folkloras ansamblis «Ceiruleiti». Bez tam svētku laikā Latvijas bērniem jāuzņem uzaicinātie ārzemju ciemiņi, mūsu rajonā tie būs 42 poļu zēni un meitenes. Ieskaitot «Ceiruleiti» un ciemiņus no Polijas, uz Rīgu jānogādā vairāk nekā 700 dalībnieku.

Kori un deju kolektīvi Rīgā ieradīsies 26. jūnijā, ciemiņi jāizved pašā svētku priekšvakarā. Dziesmu svētku izskaņas koncerts notiks 2. jūlijā.

«Pif-paf!»

Šajā izstādē gribas paskaļi sasist plaukstas un labprātāk nolūkoties, kā pa atvērto logu barā pazūd eksponāti, cits pie mākoņa maliņas, cits čabīgā niedrājā, cits dzeltenā akācijā, cits tumšākajā egļu biežņā... Bet tie ne aizlido, ne uzsvilpj, ne paslēpjas. Tie ir Rīgas Dabas muzeja eksponāti izstādē, ko organizējis Preiļu lietišķās mākslas un

vēstures muzejs un kas aplūkojama rajona kultūras namā.

Izbāzti putni, lapsu un jēnotu nēsātie kažociņi, milzu līdakas galvaskauss. Zaļā vārna, sloka, grieze, irbe, mušķērājs, ērglis, pūce, gārgale un daudzi citi putni, ko lielākoties dabā pat neprotam atšķirt. Reizē ar dabas muzeja eksponātiem šeit redzamas vietējo mednieku, piemēram, Jāņa Vucēna un citu dižākās trofejas, arī tādas, par ko to īpašnieki saņēmuši godalgas. Mīlzonīgi mežacūkas ilkņi, aļņu lepnās galvas rotas, mežacūkas ādas.

Izstādei dots nosaukums «Pif-paf!».
L. Rancāne

Lielā Pūce Līvānu 1. vidusskolā

Notikums ir gandrīz vai sensacionāls — mūsu skolai Lielā Pūce!

Lielā Pūce — gudrības simbols — ir ikgadējā balva republikas skolām, kuru audzēkņi uzrādījuši vislabākos sasniegumus valsts mēroga olimpiādēs.

Pagājušajā gadā mēs bijām desmitie cīņā par šo balvu. Šogad Latvijā tika pasniegtas divas Lielās Pūces: viena Rīgas 1. gimnāzijai, bet otra — mums! Tas nozīmē, ka Līvānu 1. vidusskola spēj konkurēt pat ar elitārajām skolām. Visnotaļ apsveicams fakts.

Mūsu skolas audzēkņi šajā mācību gadā ir izcīnījuši daudzas godalgotas vietas valsts mācību priekšmetu olimpiādēs. Līvānu 1. vidusskolas skolēniem vislabāk veicies latviešu valodā, bioloģijā, krievu valodā, politikas zinātnēs, amatu mācībā un mājturībā. Trīs skolēni ir jau iekļauti nākamo LU studentu sastāvā. Divas skolnieces tika iesaistītas sagatavošanas grupā startam Vispasaules bioloģijas olimpiādē Tai- zemē.

Lielā Pūce cēli sež direktora kabinetā un mudina visus mācīties vēl labāk.

Marika Purenkova,
Līvānu 1. vidusskolas skolēnu
Parlamenta mācību komisijas
vadītāja

Mazpulcēnu kļūst vairāk

Braši un uzņēmīgi, centīgi un strādīgi, ziņoši un zinātkāri — tie ir mazpulka zēni un meitenes. Un, lūk, jauks notikums Jersikas pusē — Preiļu rajonā ir izveidota, bet patiesībā atjaunota otrā mazpulku organizācija. Tajā apvienojušās desmit jaunas meitenes, kuras šovasar nodarbošies ar augkopību un dārzkopību, studēs mazpulku vēsturi.

Mazpulku organizācija Jersikā darbosies pagasta zemnieku konsultantes Inas Smelceres vadībā. Ina Smelcere ir agronome, specializējusies dārzkopībā, tāpēc meitenēm būs interesanti apgūt zināšanas augkopībā prasmīgas speciā-

listes vadībā.

Organizācijas atjaunošanas brīdī kopā ar Jersikas pagasta jauniešiem bija šī pagasta mazpulku organizācijas vecbiedrs Jānis Kusiņš, kurš daudz stāstīja par mazpulku organizācijas tradīcijām Jersikā.

Šovasar Jersikas mazpulcēni nodarbošies ar augkopību, bet turpmāk apgūs arī lopkopības un mājturības pamatus. Šī mazpulku organizācija, tāpat kā visas pārējās, atjaunojas, dibinās un darbojas rajona zemnieku konsultāciju biroja vadībā.

A. Iljina

Cienijamie lasītāji!

Vai jūs pasūtījāt «Novadnieku» otrajam pusgadam? Vai nē? To var izdarīt līdz 20. jūnijam rajona pasta nodalēs un pie lauku pastniekiem. Lai arī sestdienās mūsu avīze kļuvusi divreiz biežāka, abonēšanas maksa netiek paaugstināta.

Precizējums

«Novadnieka» iepriekšējā numurā publicētajā materiālā «Kāposti tūrumā, peļņa — «Bankā Baltija»» nepareizi nosaukts Bitinas kundzes vārds. Viņa ir Aija. «Novadnieks» atvainojas par šo neprecizitāti.

«Līdumniekā» jurģi

Iesakumā var teikt — tas bija senos laikos... Patiesībā nemaz tik sen nav — astoņdesmito gadu beigās. Tikai laikmets bija pavisam cits un dzīve bija pavisam savādāka. Toreiz aizrautīgi stāvējam rindās pēc desām, ziepēm un daudz kā cita patērētāju biedrības veikalos. Niknojāmies, ka tik un tā nevar neko labu nopirkt.

Tomēr tajos senajos laikos Preiļos bija kāda vieta, kur varēja iegādāties svaigus un garšīgus produktus. Tas bija veikals «Līdumnieks» — kūpinātas vinstiņas no Galēniem, pīles no Aglonas, bet titari pat no Minskas. Nemaz nerunājos par tumīgo linsēklu eļļu, graudiem, putrainiem, puķēm. Un vēl visādas garšīgas lietas no Ukrainas, Moldāvijas un citurienes.

Vārdu sakot, «Līdumnieks» plēsa pirmo līdumu bezgalīgajos konkurences džungļos, kas nebija traucēti kopš iepriekšējās neatkarīgās Latvijas laikiem.

«Līdumnieka» vadītāja Sofija Indāne stāsta:

— Ideja, ka lauksaimniekiem vajadzīgs pašiem savs veikals, radās toreizējās lauksaimniecības pārvaldes speciālistu prātos. To atbalstīja četri kolhozi — Kirova, «Vārkava», «Sarkanā ausma» un «Dubna», apvienojās un kā paju biedri 1989. gadā atvēra veikalu.

Mūsu mašīnas brauca tūkstošiem kilometru tālu, lai atvestu preces un produktus, kādu nebija te. Sākumā mūsu priekšniecība bija Kirova kolhozā, bet pēc gada veikalu pilnībā pārņēma «Ausma». Pārējie pamazām izputēja, «Ausma» palika.

Un vēl — mums vienmēr veicās ar priekšniekiem. Gan Pēteris pirmais (Vosorovs), gan Pēteris otrais (Kočkērs) ļoti ieinteresēti un atsaucīgi uz klausīja visus mūsu priekšlikumus un vēlmes. Ar viņu atbalstu varējām iegādāties gan ledusskapjus, gan saldējamās kāmeras. Tagad tas viss ir lielā vērtē.

Kad Latvija izstājās no dižās un vareņās Savienības, nācās iztikt ar pašmāju produkciju, jo robežas un muitas preču cenas sakāpināja tiktāl, ka vest vairs nebija izdevīgi. Ziemā veikalā pārdod pienu, ko izslauc no paju sabiedrības gotiņām. Cauru gadu te var nopirkt ilggadīgo zālāju sēklas, graudus, putrainus un daudz ko citu.

Bet kā tad ar jurģiem? Tie bija gaidā-

mi jau gandrīz divus gadus. Ēkai, kuru ierādīja veikalam, atradās īpašnieki. Protams, ka viņi prasīja īres maksu, kas nebija pa kabatai.

Tagad «Līdumnieka» ļaudis saka paldies pilsētas domei, ka izsoles veidā viņiem kļuva iespējams tikt pie jaunām telpām Aglonas ielā. Te gan nevar izvērsties tā, lai uzglabātu un sagatavotu pārdošanai, teiksim, gaļu, pienu, taču Sofija Indāne ir pilna optimisma, ka gan jau viss nokārtosies. Jāsāk tikai strādāt un atpelnīt līdzekļus, kas iztērēti remontam.

«Līdumnieka» ļaudis ir cīnījušies un izturējuši konkurenci, ieguvuši savus pastāvīgos apmeklētājus un var būt droši, ka to skaits augs arī turpmāk.

L. Kirillova.
J. Silicka foto

Joprojām bezdarbnieku galvaspilsēta

Par situāciju Līvānos stāsta nodarbinātības valsts dienesta Līvānu biroja vadītājs Mariks Tormans

— Kā ar bezdarbu Līvānos? Joprojām esam bezdarbnieku galvaspilsēta. Zemāk par trīdesmit procentiem bezdarba līmenis pēdējo gadu laikā nav nokritis. Tajā pat laikā valstī vidēji bezdarba līmenis tagad ir 6 līdz 7 procenti. Situāciju var glābt vienīgi jaunu darba vietu radīšana. Taču pašreiz tas nav reāli izdarāms — izrādās, viegli ir tikai apturēt, nojaukt, iznīcināt.

Visa mūsu līdzšinējā darbība ir tikai tāda lāpīšanās, lai kaut mazliet samazinātu spriedzi pilsētā. Lielākā problēma ir tā saucamie ilgstošie bezdarbnieki, kuru no 1. maijā reģistrētajiem 2709 cilvēkiem ir 1945. Sīkāka analīze liecina, ka no šiem gandrīz diviem tūkstošiem cilvēku nepilni pieci simti ir bez darba sešus līdz divpadsmit mēnešus. 1474 cilvēki ir bezdarbnieki gadu un pat vairāk. Tas nozīmē, ka viņiem valsts nedod nekādu finansiālu palīdzību.

Šī gada 1. maijā Līvānos bija bez darba 1252 sievietes. Rūpnīcu slēgšana smagi ietekmēja kalpotājus un inženiertehniskos darbiniekus — 491 bezdarbnieks. Bezdarbnieka statuss ir arī 56 jauniešiem vecumā līdz astoņpadsmit gadiem. Latvieši pilsētas bezdarbnieku vidū ir 1410, bet krievi un pārējo tautību pārstāvji 1095.

Pēdējā laikā darbā iekārtojušies tikai nepilni divi desmiti cilvēku. Godīgi jāatzīst, ka darbu viņi atrada paši. Ziņas par brīvām darba vietām no pilsētas uzņēmumiem un firmām pie mums ienāk ļoti reti. Toties arī tagad ņemam uzskaitē cilvēkus bezdarbnieka pabalsta saņemšanai, piemēram, pēdējā laikā nāk no patērētāju biedrības.

Kamēr valdība izdomās, ko darīt ar tādām pilsētām kā mūsējā, cenšamies palīdzēt cilvēkiem noturēties virs ūdens un pat iegūt nelielu cerību. Nodarbinātības dienesta sistēmā regulāri notiek mācības. Mums ir savi (tiesa gan, ierobežoti) līdzekļi, par kuriem sūtām cilvēkus mācīties uz Rīgu. Mācību pamatā ir līgums ar bezdarbnieku par profesionālo apmācību vai pārkvalificēšanu.

Arī pašreiz Rīgā mācās četri līvānieši. Tiek piedāvātas ļoti vajadzīgas un pieprasītas profesijas. Var iegūt iemaņas darbā ar datoriem, kļūt par universālu grāmatvedi, pavāru, sanitārtehniski metinātāju, televīzijas un video iekārtu tehnikas remontētājamēstaru, arī mūrnieku.

Iespēju robežās mācības cenšamies organizēt paši. Ar Latvijas ziņu biedrības Preiļu nodaļas palīdzību notika kursi «Uzņēmējdarbības pamati». Ideja bija laba

— dot pamatzināšanas, lai varētu uzsākt uzņēmējdarbību. Kursu noslēgumā katram vajadzēja aizstāvēt savu biznesa plānu. Visi beidzēji saņēma sertifikātus.

Uz kursiem pieteicās divdesmit pieci cilvēki. Bet līdzko vajadzēja ķerties pie lietas, daudziem vēlēšanās mācīties pazuda. Žēl gan, jo kursi bija vērtīgi, lekcijas lasīja augstas klases speciālisti no Latvijas universitātes. Visi beidzēji ar iegūtajām zināšanām ir apmierināti. Tomēr pārsteidz kāda lieta — jauni un spējīgi cilvēki, taču kaut kādi nomākti, ar mazvērtības kompleksu un neticību saviem spēkiem.

Kursi mums izmaksāja dārgi, tāpēc gribam, lai izdevumi nebūtu velti. Noteikti sekosim līdzī tam, kā turpmāk darbosies un ko uzsāks šo kursu beidzēji. Ja rezultāti būs labi, mācības varēs atkārtot.

Vēl viena izeja ir algotie pagaidu sabiedriskie darbi. Briesmīgi, ka ir jāzina vesela ciņa, lai no valsts budžeta iedalītu līdzekļus. Šī gada pirmajā pusgadā noslēgti 130 līgumi par algotajiem pagaidu sabiedriskajiem darbiem. Lielākā daļa bezdarbnieku jau beiguši strādāt. Bezdarbniekus pārsvarā izmanto dzīvokļu un komunālā saimniecība, vairāki individuālie uzņēmumi un firmas.

Strādniekus pie mums vervēt brauc arī no Siguldas. Desmit līgumi noslēgti par darbu līdz pat šī gada beigām valsts uzņēmumā «Ēka», kā tur sauc dzīvokļu un komunālo saimniecību. Siguldā strādā pat vairākas ģimenes. Tiesa, reizēm gadās ļoti nepatīkami pārpratumi. Taču pārsvarā uz turieni brauc cilvēki, kas patiešām grib strādāt.

Ko dara pārējie bezdarbnieki? Izteik, kā nu kurš var un prot. Daļa brauc uz Viļņu, lai tur iegādāto kaut nedaudz dārgāk pārdotu šeit. Citi meklē puslēģālas iespējas strādāt Daugavpilī vai Rīgā. Domāju, ka tas ir daudz labāks variants nekā ļauties bezcerībai vai nodoties zagšanai un dzeršanai.

Morāli ir ļoti grūti strādāt nodarbinātības dienestā. Ik dienas sastopamies ar cilvēkiem, kuri nonākuši izmisumā un raud. Ko mēs varam palīdzēt? Sūtām uz sociālo aprūpi, kuras palīdzība arī ir tikai tādas kripaiņas. Dažādas atvieglojumus un pabalstus dod pilsētas dome. Taču tā nevar būt mūžīgi. Par saviem ļaudīm pirmkārt un galvenokārt ir jā rūpējas valstij, jo ne jau cilvēki pašu vainas dēļ ir palikuši bez darba un kļuvuši bezpalīdzīgi un neaizsargāti.

Pierakstīja
L. Kirillova

Lauku aktualitātes

Vai strīdos dzimst patiesība?

Rajona zemes komisija katru mēnesi izskata vidēji desmit strīdus gadījumus. Cilvēki aktīvāki kļūst tieši pavasarī un rudenī, kad zeme tiek intensīvāk apstrādāta.

Strīdās galvenokārt mantinieki. Viņi nav apmierināti, ka zeme pastāvīgā lietošanā nodota māju īpašniekiem. Otrs iemesls, kāpēc rodas strīdi, ir tas, ka zeme nav sadalīta pa bijušā īpašuma, bet gan dabiskām robežām (grāvjiem, ceļiem), kā tam jābūt pēc zemes ierīcības prasībām. Trešais iemesls, kālab cilvēki ir neapmierināti, ir tas, ka nevar atgriezt zemi no pirmsreformas zemnieka (t.s. «Breša zemniekiem»).

Vissmagākie strīdi ir tieši radnieku un kaimiņu starpā. Ļoti bieži tie nebeidzas rajona zemes komisijā, bet neapmierinātais pilsonis lūdz lietu pārskatīt Centrālajā zemes komisijā un tiesā. Ir arī tādi gadījumi, kad viens un tas pats strīdus gadījums atkārtoti tiek pārskatīts Preiļu tiesā. Visnepatīkamāk ir tad, kad vienam un tam pašam cilvēkam domas mainās. Tādējādi viņš «jauc galvu» gan tiem, kuri viņa lietā cenšas atrast kompromisu un skaidrību, gan pats sev.

Kāpēc zemes reforma, kura sabiedrībā bija tika gaidīta, tomēr ir tik strīdīga

lieta? Vai tikai tāpēc, ka strīdos parasti dzimst patiesība?

Galvenie iemesli laukos ir šādi: saņemta zemes reformas pirmā kārtā (ir bijis pārāk īss laiks zemes ierīcības projekta sastādīšanai); nesakārtotība likumdošanā (zemes lietošanas likumam vajadzēja iznākt reize ar zemes privatizācijas likumu); no zemes mantinieku puses — nevēlēšanās saprast to, ka nevar atgriezt visu zemi tā, kā bija pirms 55 gadiem. Un cilvēki nav vainīgi, ka bija spiesti pārcelties uz dzīvi ciematā.

Pilsētās zemes strīdi vēl tikai sākas, jo te zemes reforma nedaudz atpaliek no laukiem. Pilsētā bija pagarināts iesniegumu iesniegšanas termiņš. Galvenie strīdi šobrīd pilsētā nāk no nemantinieku (namīpašnieku) puses, kuri ir nokavējuši termiņus (20.06.92.), kad vajadzēja griezties ar iesniegumiem pilsētas zemes komisijā. Cerams, ka jau tuvākajā laikā tiks pieņemtas izmaiņas likumdošanā tieši šajā jautājumā. Tikai tad problēma atrisināsies.

Strīdi bija un būs. Tie beigsies tad, kad visa zeme tika nodota pastāvīgā lietošanā, piešķirta privatīpašumā un ieregistrēta Zemesgrāmatā. Tad strīdus skatīs tikai tiesa, nevis zemes komisija kā tas ir patlaban.

Patīkami ir noskatīties uz sakoptiem laukiem un mežiem. Jā, tādu saimnieku, kuriem rūp savs īpašums, savs zemes strūklītis un latviešiem raksturīgā darba mīlestība, ir daudz. Un tomēr satrauc daudz cilvēku vienaldzība pret zemi, kura tagad ir viņu īpašums. Īpaši bēdīgi izskatās tie lauki un meži, kuru saimnieki dzīvo citos Latvijas novados vai pilsētās. Ieguvuši zemi, tie netaisās to apsaimniekot, sakopt. Un šis «mans īpašums», kurā aug balandas un zied pienešes, ir ļoti liela problēma visā Latvijā, arī mūsu rajonā.

Ja zemes lietās jums vēl ir kādas neskaidrības, iesaku griezties sava pagasta zemes komisijā pie priekšsēdētāja vai citām pilnvarotām personām. Ja atbilde jūs neapmierina, protams, konsultējieties pie mums — rajona zemes komisijā pa telefonu 22738 vai personīgi.

Tikai vienu gribu piebilst. Pierādot savas tiesības uz zemi, jābūt lietišķam, godprātīgam un objektīvam. Ne skaļi vārdi, pārmetumi vai kas citas lietas būtību neuzlabos. To noteiks likumdošana un dokumenti.

J. Komkaite,
rajona zemes komisijas
priekšsēdētāja

Pamats ir

Aloizis Volonts Upmalas pagastā un kādreizējās tēvu zemes atgriezās 1989. gadā. Ne jau sava prieka pēc viņa tēvs to bija pametis. Pēc meliorācijas kādreizējo māju vietā bija pilnīgs klajums. Grūti tam noticēt, jo redzot lepo dzīvojamo māju, vērienīgos, ar baltiem ķieģeļiem apmūrētos šķūņus, kūtiņus un citas saimniecības ēkas, no jauna iestādīto ābeļdārzu, liekas, ka to nevar paspēt tik īsā laikā. Visur jūtama pabeigtība, plašais pagals ir pašu gaitām, bet otrs pagals — starp saimniecības ēkām pilns ar dažādu tehniku.

Tas viss kopā, ieskaitot abu saimnieču lielo puķu dārzu, ļauj secināt, ka šī zemnieku saimniecība ir nostabilizējusies, visu sagādājusi un atliek tikai plaši izvērst to ceļu, kura galā veikalu plauktos smaržo šķiņķi, brūngani maizes kukulīši un dzeltens sviests. Un ja jau znots Jānis Rubins apveltīts ar rīkstnieka spējām, prātīgs atrast ēkām vietu, lai tās nebūtu uz āderes, varbūt viņi visi četri kopā — Aloizis Volonts ar sievu Annu un meitu Mariju ar vīru Jāni Rubinu pratuši atrast arī īsto naudas āderi?

— Ražojam tikai tik daudz, cik vajadzīgs, lai izdzīvotu. Vairāk ražot nav nozīmes, — saka Aloizis Volonts. — Valsts nav pastāvīga. Vienu dienu sola vienu, otru runā kaut ko citu.

Pirms kāda laika zemnieki samazināja cūku audzēšanu, šogad nācās ķerties tai klāt, jo pašlaik pēc sivēniem ir pieprasījums: kaut nav dārgi, tomēr nauda ienāk.

— Mums, Breša zemniekiem, ir jau pamati zem kājām, — spriež Liepu saimnieks, vecākais. — Jaunajiem zemniekiem iesākt saimniekošanu pašlaik ir ārkārtīgi grūti. Bet pavisam neiespējami dzīvot tiem lauciniekiem, kas tur vien gotiņu. Ar ko samaksāt traktoristam par zemes aparšanu, siena nopļaušanu? Rūpniecība tiek atbalstīta, tirdzniecība tāpat, bet lauksaimniecība ne, ka valstij būtu vajadzīga.

Netālu no Liepu mājām redzama Līvānu tipa mājiņa, tajā dzīvo Volontu dēls ar ģimeni. Visiem kopā stiprāka jušanās.

Marija izrāda gotiņas, stāsta par labām sugas cūciņām, kas nopirkas, lai metieni būtu lielāki, aicina plašajās istabās. Nedzird bērnu balsis. Ritai un Raivim — Vārkavas vidusskolas skolniekiem ciematā nopirkts vienstābas dzīvoklis. Ritā un vakarā bērns izvadāt uz skolu sanāk gandrīz četrdesmit kilometri. Tāpēc vecmamma Annas uzraudzībā viņi dzīvo ciematā.

Paša sākumā saimniecībai bija bankas aizdevums, ne pārāk liels, tomēr tas palīdzēja atsperties. Toreiz nebija arī lielo procentu. Tagad abi Liepu vīri uzskata, ka būtu jāpērk vēl kombains, bet stipri vien jāpiedomā par līdzekļiem. Un tomēr, Liepu saimnieks Aloizis Volonts var justies apmierināts.

— Pamats zem kājām mums ir, arī meitai un dēlam. Tālākais atkarīgs no valdības, lai tā mums nedara pāri, — atvadosies saka saimnieks.

L.Rancāne

● Attēla: Jānis Rubins rāda, kā viņš var atrast āderes.

J.Silicka foto

Jaunākais zemes mērīšanā un izcenojumos

Rajona iedzīvotājus varu informēt par jaunāko zemes mērīšanā un samaksas kārtībā, jo ir notikušas būtiskas izmaiņas.

Pirmkārt, ar Latvijas Valsts zemes dienesta ģenerāldirektora G.Grūbes pavēli Nr.27 no 1. maija ir spēkā jaunie mērīšanas darbu izcenojumi, un tie ir krietni augstāki nekā bija līdz šim.

Patlaban nākamajam zemes īpašniekam ir jāmaksā ne tikai par platību, bet arī par katru nosprausto robežstīgu apmežotā platībā, par katru atsevišķu zemes gabalu, ja ir vairāk par vienu zemes gabalu, un arī par katru robežzīmi un pierobežzīmi virs 4. Piemēram, ja ir jāpārēda zemes lietojums, kura kopējā platība ir 17 hektāri un tas sastāv no 3 zemes gabaliem, kā arī ir 16 robežzīmes, kopējās izmaksas būs Ls 70,66. Tomēr jāatzīmē, ka ar G.Grūbes pavēli Nr.28 ir noteikta atlaide 20 procentu apmērā no kopējās samaksas. Šis atlaides ir spēkā kopš šī gada 1. maija līdz 20. jūnijam. Tātad iepriekš minētajā piemērā būtu jāmaksā Ls 56,53.

Aicinu pilsoņus, kuriem jāiemēra zeme par maksu, izmantot šo gadījumu un censties sava zemes gabala robežas noformēt šajā laikā, jo, balstoties uz pieredzi, varu teikt, ka izcenojumi turpmāk nesamazināsies, bet tikai pieaugs. Gribu atgādināt, ka par budžeta līdzekļiem robežas tiks ierādītas tikai bijušajiem īpašniekiem, pirmās kārtas mantiniekiem, represētajiem un pirmās gru-

pas invalīdiem. Pārējiem — jāmaksā.

Samaksa var arī samazināties, ja mērnieks redz, ka ieguldītais darbs nav tik liels, lai no zemes lietotāja prasītu noteikto samaksu. Bet visos šajos gadījumos ir jāslēdz līgumi starp mērnieku un zemes lietotāju.

Visi noteikti zina, kāds sarežģīts stāvoklis patlaban ir valsts budžetā. Šīs problēmas izjūt arī Valsts zemes dienests. Līdz ar to rajona nodaļā budžeta līdzekļi tiek ieskaitīti minimāli, tāpēc pēdējos mēnešos mērīšanas darbi ir krietni samazinājušies. Tuvākajā laikā mērniecības birojs būs spiests līdz minimumam samazināt robežu ierādīšanu bijušajiem īpašniekiem, mantiniekiem, represētajiem un arī pirmās grupas invalīdiem. Pagastos nāksies sastādīt rindas, kas, protams, paātrinās zemes reformu un īpašuma atjaunošanu. Katrā ziņā turpmāk priekšroka tiks dota tiem, kuri maksās. Ja kāds, kuram robežas jāierāda par budžeta naudu, būs ar mieru tomēr maksāt, lai paātrinātu īpašuma atgūšanu, tam zeme tiks uzņēmīta tūdaļ.

Pirms aicināt mērnieku, jābūt kārtībā visiem dokumentiem, arī pagasta sesijas vai pagasta padomes lēmumam par zemes piešķiršanu lietošanā un pagasta zemes komisijas lēmumam ar ieteikumu atjaunot īpašuma tiesības vai piešķirt īpašuma tiesības par maksu.

Pirms robežu ierādīšanas vajadzētu inventarizēt uz zemes esošās ēkas, lai Zemesgrāmatā varētu noreģistrēt arī tās

un nebūtu divreiz jāmaksā par ierakstu. Nākamajiem zemes īpašniekiem jābūt skaidrībai, kāds būs saimniecības nosaukums, un ir jāsaprot robežu centri, t.i., metāla caurules, krustakmeņi vai koka mieti (sīkaku informāciju par to var saņemt pie pagasta zemes ierīkotāja). Mērnieka pienākums ir norādīt vietas, kur jābūt robežu centriem un kur šie centri jānostiprina ar kupicām. Tāpat mērnieka pienākums ir mežā ierīkot vizūras, lai nākamais īpašnieks zinātu, kur jācērt robežstīga.

Pēc robežu ierādīšanas nākamajam īpašniekam aktā norādītajā termiņā ir obligāti jāierīko kupicas. Mērniecības biroja strādā kontrolieris, kurš ierodas pagastos kontrolēt ne tikai mērnieka darbu, bet arī to, vai nākamais zemes īpašnieks noteiktajā termiņā ir ierīkojis robežzīmes. Pretēji gadījumā draud naudas sods. Paralēli kontroli veic arī Nacionālā mērniecības centra Rīgā speciālisti, kuri ierodas pagastos un arī var uzlikt naudas sodus.

Zemes ierīkotāji pagastos sūdzas, ka cilvēki gaida mērniekus no Rīgas, kas būs tik tie istie... Valsts zemes dienesta Preiļu rajona nodaļā ir nolēgusi līgumu ar firmu «Meliorprojekts», un šīs firmas mērnieki mēra atsevišķos pagastos. Arī dažu pagastu zemes ierīkotāji ir noslēguši līgumu ar Mērniecības biroju un viņiem ir tiesības mērit šajā pagastā.

S.Šķēps,
Mērniecības biroja vadītājs

Mūsu rajonā strādā šādi mērnieki

1. Aglonas pagastā — Vilis Krievs, «Meliorprojekts»,
2. Aizkalnes pagastā — Juris Krisbergs, «Meliorprojekts»,
3. Galēnu pagastā — Juris Krisbergs, «Meliorprojekts»,
4. Jersikas pagastā — Tekla Puķīte, līgumdarbiniece,
5. Pelēču pagastā — Juris Krisbergs, «Meliorprojekts»,
6. Preiļu pagastā — līgumdarbinieks,
7. Riebiņu pagastā — Imants Filipovs, «Meliorprojekts»,
8. Rožkalnu pagastā — Juris Krisbergs, «Meliorprojekts»,
9. Rožupes pagastā — Vilis Krievs, «Meliorprojekts»,
Vitālijs Kozulis, Mērniecības birojs,
10. Rudzātu pagastā — Vilis Krievs, «Meliorprojekts»,
Vitālijs Kozulis, Mērniecības birojs,
11. Rušonas pagastā — Pēteris Baško, Mērniecības birojs,
Jānis Pauniņš, līgumdarbinieks (pagasta zemes ierīkotājs),
12. Saunas pagastā — Līvija Pastare, Mērniecības birojs,

13. Silajāņu pagastā — Juris Krisbergs, «Meliorprojekts»,
  14. Stabulnieku pagastā — Vilis Krievs, «Meliorprojekts»,
Juris Krisbergs, «Meliorprojekts», Osvalds Pauniņš, Mērniecības birojs,
  15. Sutu pagastā — Vitālijs Kozulis, Mērniecības birojs,
  16. Sīļukalna pagastā — Tekla Puķīte, ,
  17. Turku pagastā — Tekla Puķīte,
  18. Upmalas pagastā — Antons Gavars, Mērniecības birojs,
  19. Vārkavas pagastā — Antons Gavars, Mērniecības birojs,
  20. Preiļu pilsētā — Rasma Geriņa, Mērniecības birojs,
  21. Līvānu pilsētā — Rasma Geriņa, Mērniecības birojs.
- Ja kādā pagastā ir daudz darbu, kurus viens mērnieks nespēj veikt, tad var piesaistīt mērniekus no citiem pagastiem. Par visiem neskaidrajiem jautājumiem var interesēties Mērniecības biroja Preiļos, Liepājas ielā 46, vai pa telefonu 24299.

Skrienu kopā ar Kairo

Normunds Ivzāns Latvijas maratonistu pulkā «ieskrēja» pērn. Pēc septiņu gadu trenēšanās «pirkstgala—papēža» dresētāju pulkā preilietis izlēma, ka no viņa jaunlaiku Daliņš neiznāks, un jau vienā no saviem pirmajiem skrējieniem — starptautiskajā «Radio SWH» Rīgas maratonā — atstāja visus aiz muguras...

— No soļošanas aizgāju ne jau sevis dēļ — dažiem ļoti nepatika mans stils. Maratonā par nepareizu stilu no distanču āra nedzen, — smeļ 23 gadus vecais nu jau stabili otrais labākais mūsu valsts maratoniests Normunds Ivzāns. — Pirmo reizi klasisko maratonu izmēģināju 1990. gada rudenī — Tautasdziesmas maratonā. Iepatikās. Lai gan par savu joprojām uzskatīju soļošanu, pamazām skriešana ņēma virsroku. Paldies soļotāju trenerim Aivaram Rumbeniekam, kurš izturību mani ir iedzinis, tomēr, ir jākāpina vispārējais ātrums.

— Nule Hannoverē tu pierādīji, ka vari skriet ne tikai ātri, bet arī konkurēt ar moriem...

— Vēl jau kenijieši un tanzānieši man skrien pa priekšu. Droši vien Hannoverē no sava personiskā rekorda (2.25:15) būtu nometis vēl pāris minūtes, ja gandrīz visu distanci nevajadzētu cīnīties vienatnē. Saprātis, ka vēl šodien nevaru jozt līdzī afrikāņiem, nometu tempu, taču nebija neviena, kas skrietu manā pulciņā. Vēja brāzmās vienam pašam ir ļoti grūti, turklāt lideru kvartets gandrīz visu distanci pavadija laika mašīnas aizvējā...

— Tev skriet vienatnē esot pierasta lieta...

— Nē, ar mani katrā treniņā ir buldogs Kairo...

— Acimredzot godinot Latvijas rekordistu maratonā Pēteri Kairo (2.16:59, 1980)?

— Nē, tā ir nejausība. Kucēna saimnieki vēlējas, lai vārds sāktos ar «k», bet niknumam katra suņa vārdā vajagot būt «r» skaņai. Draudzene tad arī mazo buldodzēnu nokristīja par Kairo. Ceru, ka Pēteris neapvainosies. Kairo man ir ļoti uzticīgs treniņu part-

neris. Ar savu suņa prātu jūt, ka es trenēšos, un pusstundu pirms skrējiena jau pazūd no mājām. Norauties no ķēdes un atvērt durvis viņam nav nekāda problēma.

— Kurš jūs kuru trenējat — tu Kairo vai viņš tevi?

— Īsajos gabalos lideris ir Kairo, bet, kad jāskrien vairāk, nākas pielāgoties viņa tempam.

— Cik garš ir tavs viena treniņa jociens?

— 137 kilometri...

— Tu joko?

— Nē, tāds ir mans rekords diennakts skrējienā. Parasti gan vienā treniņā vai-

rāk par 60 kilometriem noskriet neiznāk.

— Tad jau tu esi baigais profesionālis!

— (smejas) Uz pusslodzi strādāju konditorejas ceļā. Tortes gan necepu, taču, lai izdzīvotu, esmu spiests piestrādāt par ekspeditoru. Mans klubs — Preiļu «Cerība» — gan palīdz, taču ar to ir par maz. Līdz ar to sezonai parasti gatavojos tikai pusotru mēnesi. Treniņnometne Slovaikijā kopā ar Prokopčuku bija īsta medusmaize. 21 dienā iztaisīju 57 treniņus. Iekrāju normālu kilometražu (600), vēl jāuzlabo tehnika, jo manu skriešanas stilu par

tehnisku nosaukt nevar. Šķiet, pamazām viss iet uz labo pusi, par ko man jāpateicas trenerim Jurim Beļinskim.

— Lai gan Latvijā vairs rubļi nemētājas pa ielām, tomēr man šķiet, ka pēc uzvaras pērnā gada Rīgas maratonā, 3. vietas Tallinnā, 6. — Vroclavā un 5. — Hannoverē sponsoriem vajadzētu stāvēt rindā par tiesībām, lai Ivzāns skrien viņu firmas formā. Kur vēl labāka reklāma, ja pāris stundas maratonam pa priekšu skrien «Aldara» vai «Laimas» zemes dēļ! (Potenciālajiem labvēļiem zvanīt pa tālruni 610782.) Acimredzot arī šovasar tu, Normund, centiesies atstāt visus aiz sevis Rīgas maratonā?

— Ceru, lai gan mana līdzdalība būs atkarīga arī no balvu fonda. Gluži par velti skriet tomēr negribētos.

— Par pasaules meistarsacīkstēm Gēteborgā nesapņo?

— Sapņot jau var, taču šogad tur tik man diez vai cik reāli nav. Varbūt citgad.

— Nuja, maratonam (23 gadi) tu vēl esi stipri jauns. Kā dzied tai dziesmā: «Tu esi jauns, tev viss vēl priekšā!» Jānovēl, lai ātrāk pienāk tā diena, kad tu pārspēsi ne tikai savu buldogu, bet arī Pētera Kairo valsts rekordu.

— Un tad nāks kārta arī afrikāņiem...

Jānis Matulis
ATTĒLĀ: Normunds Ivzāns pēc Hannoveres maratona finiša.

Aleksandra Balss foto
No laikraksta «Labrit»
***

Nākamais starts Normundam paredzēts 10. jūnijā rajona pieaugušo sporta spēlēs vieglatlētikā Preiļos vai arī Eiropas kausos Somijas pilsētā Turku. Lai ko arī neizvēlētos Normunds, prelieši tiek aicināti uz SK «Cerība» stadionu plkst. 11.00, kur rajona spēcīgākie pieaugušo un veterānu vecuma vieglatlēti sadalīs rajona čempionu medaļas 100, 400, 1500, 5000 m skrējienos, 5 km soļojumā, lodes, diska, šķēpa mešanā, augsnlēkšanā, tāllēkšanā.

Vieglatlētika: pieaugušie

Ja mūsu sporta kluba jaunie vieglatlēti sezonu uzsāka ar startiem mūsu pašu vecajā, labajā stadionā, par ko lasītāji jau daudz maz ir informēti, tad kluba galvenie spēki skrēja un stāigāja, ja tā varētu teikt par soļotāju startiem, pasaules ceļos.

Vistālāk tie aizveda šopavas ar Aigaru Salenieku. Pasaules kausa izcīņas sacensībās soļošanā Pekinā Aigars 20 km soļošanā ierindojās 69. vietā ar rezultātu 1 st. 31 min. 37 sek. Šķiet, pirmoreiz savās sportista gaitās apsteigdams par 2 min. tukumnieku Modri Liepiņu. Tas ir sportista personīgais rekords un, ja vien nebūtu visdažādākās likstas ar nokļūšanu sacensību vietā, rezultāts būtu vēl krietni labāks. Par to liecina jau pēc nedēļas izcīnītais Latvijas čempiona tituls 50 km soļošanā — 4 st. 25 min. 31. sek.

Īstu vīrišķību Ogres trasēs demonstrēja Ēvalds Lavrentjevs, kurš pēdējos 17,5 km soļoja ar traumu plecā un tomēr, uzrādodot meistarkandidāta rezultātu, izcīnīja sudraba medaļu — 4 st. 33 min. 8 sek.

Sudraba medaļa 20 km soļošanā sievietēm — 1 st. 50 min. 33 sek. mūsu jaunajai cerībai — Antrai Upeniecei. Tātad puse no izcīnītajām medaļām

atceļoja uz mūsu rajonu. Nav slikti sāks.

Atgriežoties pie Ķīnas startiem, lasītājam būtu interesanti uzzināt, ka Preiļu ielās startējušais Ulfs Peters Sjöholms Zviedrijas izlases sastāvā Pekinā soļoja 50 km un izcīnīja 48. vietu, tātad brauciens uz Preiļiem nebūt nav nācis par sliktu. Tagad Peters atsūtījis mūsu soļotājiem ielūgumu uz sacensībām Zviedrijā. Ja mums būtu tā naudiņa...

Tā nu sanāk, ka par soļotāju startiem rakstu visvairāk, ko lai dara, ja šobrīd viņi ir tie, kas sporta kluba «Cerība» vārdu nes pasaulē. Vēl jau Antra Upeniece un Aigars Salenieks palīdzēja tikt Latvijas izlasei pie uzvaras valsts sacīkstē Tukumā ar Zviedrijas soļotājiem, vēl livānieši Vjačeslavs Grigorjevs un Ēvalds Lavrentjevs soļoja 8 valstu mačsacīkstēs Čehijas pilsētā Padebradē, arī Baltijas kausā — Alitē, un krāj naudiņu, lai varētu iziet piecdesmitnieku Gdaņskā.

Jā, nav naudiņas treniņnometnēm, nav naudiņas kārtīgiem apaviem, jāstrādā savs darbiņš un kur nu vēl uzturs, vitamīnizācija, atjaunošanās procedūras, kas arī prasa līdzekļus. Nesūrojos, bet saku paldies rajona pado-

mei, kas palīdzēja sagatavošanās periodā daļēji finansēt treniņnometnes mūsu lideriem Normundam Ivzānam un Aigaram Saleniekam. Paldies uzņēmējam Jānim Klaužam, kas parūpējās par apaviem Vjačeslavam Grigorjevam.

Par izbijušā soļotāja, tagad maratoniista, pagājušā gada rajona labākā sportista, Normunda Ivzāna startiem un nākotnes nodomiem lasiet intervijā, kas publicēta šajā «Novadnieka» sporta lappusē.

Bet nākotnes plānus kaļ arī sprinteri, lēcēji un metēji. Itin cerīgi, šobrīd jau dažāda mēroga sacensībās pārbaudījuši savu varēšanu, izskatās Aivars Podskočijs, Aldis Adamovičs, Ivars Zeltiņš.

Nesaukšu šoreiz viņu sasniegtos metrus un sekundes, lai redzētu, ko viņi spēj, nāciet skatīties 10. jūnijā uz stadionu. Tur arī vērosiet, ko šobrīd spēj mūsu rajona pieaugušo izlases spēcīgākais vīrs Jānis Māsāns.

Ļoti veiksmīgi sācis ziemas sezonu, 2. vieta Latvijā vieglatlētikas savienības kausā, turklāt tikai centimetrus zaudējot Latvijas lodes grūdeju pašreizējam liderim Aleksejam Lukašenko. Jānis mazliet pārforsēja savu gata-

vošanos un Latvijas pieaugušo ziemas čempionātā guva smagu traumu. Tā pagāja garām Baltijas mači, izlases treniņnometnes, arī tik reālais starts Eiropas kausos. Žēl.

Bet nu Jānis atkal ir uz stripas, ak, jā, sektorā, un nekur tālu jau Lukašenko ar Bojāru arī nav tikuši. Ja vēl Preiļos atrastos kāds labvēlis, kas Jāni kaut mazliet finansiāli atbalstītu. Vai tā nebūtu goda lieta mūsu pilsētai, ja valsts spēcīgākais vīrs, un lodes grūdejs uz to noteikti varētu pretendēt, dzīvo un strādā un kaut vai vienkārši staigā pa mūsu pilsētas ielām, arī tad mēs justos drošāk, vai ne?

Pilnā sastāvā izlasei savs spēks bija jāaplicina Latgales sporta spēlēs Rēzeknē 17. un 18. jūnijā. Nu šis pasākums finansu krīzes rezultātā ir atcelts, varbūt septembrī arī notiks. Nav skaidrības patlaban arī ar «Lauku Avīzes» kausa izcīņas termiņiem un nolikumu. Tā vai citādi vieglatlēti sezonai ir gatavojušies nopietni, rajona pagājušā gada labākā komanda ir cīņas spējīga arī šogad, un ceru, ka būs iespēja arī to apliecināt.

Jāzeps Lazdāns,
rajona pieaugušo izlases
vecākais treneris

Sludinājumi un reklāma ☎ 22305

☞ Pārdod

virtuves iekārtu marmora krāsā. Tel. 23412;
 ***
 bulgāru telferi un motociklu Jawa-350 pa rezerves daļām. Tel. 22063 vakaros;
 ***
 virzuļu grupas traktoriem MTZ-80, T-25. Zvanīt 54714 pēc 19;
 ***
 motociklu ČZ-350 un GAZ-53A. Zvanīt 50337 pēc 20;
 ***
 M-2140 rezerves daļās. Zvanīt 43524 pēc 20;
 ***
 ZIL-MMZ-4502 pēc kapitālā remonta rezerves daļās Preiļu pag. Pelšos;
 ***
 automašīnu GAZ-24 (pikaps, aizsargjums) pēc kapitālā remonta 1992.g., labā tehniskā stāvoklī, tehniskā apskate līdz 1996.g. aprīlim. Tel. Rēzeknē 8-246-45025 vakaros;
 ***
 bites un stropus. Tel. 23033;
 ***
 nepabeigtu māju. Tel. 23830;
 ***
 RAF, 1986.g. Tel.23830;
 ***
 privatizētu vienistabas dzīvokli Rožupē. Zvanīt 50395;
 ***
 2 stāvu dzīvojamo māju Skrīveros. Tel. 43524 pēc 20;
 ***
 labiekārtotu māju pie Daugavas. Tel. 44085;
 ***
 vasamīcas tipa māju laukos netālu no Pelēču ezera vai maina pret automašīnu. Tel. 22672, 24489;
 ***

māju Preiļos, Jaunā iela 18. Interesēties Preiļos, Rēzeknes iela 28-51. Petrova;
 ***
 māju ar 12 ha zemes upes krastā (Velkmē). Tel. 42826;
 ***
 grūsmu teli. Tel. 55624;
 ***
 steidzami labu govī. Tel. 24316;
 ***
 govī. Zvanīt 50346, 22369 pēc 21;
 ***
 3,5 gadus vecu ērzeni. Zvanīt 57622 pēc 20;
 ***
 kumeļu. Tel. 13523;
 ***
 paneļus 6,2x1,6; pamata blokus 90x60x30. Tel. 21208 vakaros;
 ***
 garāžu. Zvanīt 23567 vakaros.

☞ Pērk

VAZ-2101 virsbūvi, var bez dokumentiem. Tel. 37573.

☞ Maina

MAZ (borta) ar piekabi pret T-40 AM. Tel. 42668;
 ***
 DT-75 (buldozers) labā kārtībā pret T-25 vai T-16 ar agregātiem vai vieglo automašīnu ar piekabi. Tel. 50353.

☞ Dažādi

Piedāvāju pārvadāt kravu līdz 1 t ar automašīnu GAZ-24 (pikaps, aizsargjums) Latvijā un NVS. Cena 8 santimi par kilometru. Tel. Rēzeknē 8-246-45025 vakaros.
 ***
 Veic transporta pakalpojumus ar automašīnu KAMAZ-5320. Tel. 22063 vakaros.

VAS
«Krāsainie lējumi» pērk
krāsainos metālus
Līvānos.
Celtniecības ielā 8,
biķīmiskās rūpnīcas
transporta cehā
pirmdienās, trešdienās,
piektdienās
no 10 līdz 15.

Firma iepērk
priedes, oša un
melnalkšņa
zāģbalkus (18 cm un
vairāk).

Cena pēc vienošanās.
Iespējama piegāde ar firmas transportu.
Telefoni Daugavpilī 254-
56568 no 8 līdz 10;
254-39721 pēc 20.

SIA RESURSS Ltd

Piedāvā celtniecības un
saimniecības preces:
 cementu, kaļķi, ģipsi, krītu,
 5 veidu ķieģeļus,
 viļņoto un plakano šiferi, kā arī
 dažādu krāsu franču ondulātu,
 minerālvati ISOVER,
 akmensvati PAROC,
 krāsas iekšējai un ārējai apdarei,
 šķīdinātājus,
 ķītes, līmes, lakas,
 apkures katlus,
 elektriskos kabeļus,
 naglas,
 santehniku,
 14 veidu flīzes,
 durvju rokturus un slēdzenes,
 15 veidu linoleju,
 70 veidu tapetes,
 horizontālās žalūzijas,
 cinkotās caurules,
 elektriskos ūdens un gaisa sildītājus (Itālija);
 kafijas automātus, filtrus,
 siltumnicu plēvi, pretsalnu plēvi.

Veikals strādā no 9 līdz 17.30
bez pusdienu pārtraukuma.
Sestdienās no 9 līdz 14.
Brīvdiena — svētdiena.
Adrese: Preiļos, Jelgavas
ielā 11, tālrunis 23257.

Kam tu lūzi, ozoliņi,
 Vai nav koku lūzēju?
 Kam tu miri, mūs brālīti,
 Vai nav ļaužu mirēju?
Skumju brīdī esam kopā ar
Kristīni, BRĀLI smiltājā izvadot.
 Sutru pamatskolas 8. klase
 un audzinātājs

Nu pilna krūze, pilna dvēsele
 Ar gadiem ilgi sakrāto.
 Nu es jums nestu, es jums dotu,
 Bet nevaru vairs pacelt to.
Sērojam kopā ar Marijas
MIHAILOVAS piederīgajiem
sakarā ar viņas nāvi.
 Preiļu 2. vidusskolas kolektīvs

Lēni izdeg dzīves svece,
 Paliek mājā kaktiņš kluss.
 Mūža miegā aizmigusi,
 Dieva mierā mātē dus.
Esam kopā ar Staņislavu un Juri
Strodiem, MĀMULIŅU
kapu kalnā aizvadot.
 Krasnagorkas lejas kaimiņi

Daudz skaistu vasaru un rudens
 zelta būs,
 Un dzīves vēji nerimstoši
 trauksies tālāk
 Par tavu pārāk agri beigto dzīvi,
 Pār dienām, kuras pārtrūka
 tik pēkšņi.
Dalām bēdu smagumu ar jums,
Otilija un Inese, DĒLU un BRĀLI
pāragri zaudējot.
 Vanagu pamatskolas saime

Par tavu dzīvi mūža vakars klājies,
 Miers auklēs rokas darbā gurušās.
Izsakām dziļu līdzjūtību Teklai
Volontei, MĀMUĻU
kapu kalnīņā izvadot.
 AAS «Dukāts» Latgales
 zonas kolēģi

Tas visskumjākais brīdis, kad
 mātes sirds
 Uz mūžu mūžiem pārtrūkst
 un stājas,
 Tad zvaigznes pie debesīm
 asarās mirkst
 Un tukšas kā klajums kļūst
 mūsu mājas.
 A.Vejāns
Esam kopā ar Teklu Volontī,
MĀMIŅU aizsaulē izvadot.
 AAS «Dukāts» valde

Un atmiņas ziedēs ap tevi
 kā baltas ābeles...
Izsakām līdzjūtību Teklai Volontei,
MĀTI smiltājā izvadot.
 Sekcijas kaimiņi

Skaistus ziedus, dziesmu kļusu,
 Nav ko citu dāvināt.
 Vieglas smiltis, saldu dusu
 Kapu kalnā, mīļo māt.
Skumju brīdī esam kopā ar Teklu
Volontī, MĀTI smiltājā izvadot.
 AAS «Dukāts» Preiļu
 nodaļas kolektīvs

Noriet saule vakarā,
 Mežu galus zeltīdama,
 Aiziet mūsu māmuliņa,
 Visiem labu vēlēdama.
Izsakām līdzjūtību Valdim
Volontam sakarā ar
VECMĀMIŅAS nāvi.
 Preiļu pilsētas dome

No 5. jūnija

- atcelts autobusu reiss «Daugavpils — Preiļi» plkst. 16.00 no Daugavpils,
  - atjaunots reiss plkst. 17.40 no Daugavpils, Preiļos pienāk plkst. 19.16.
- ## No 1. jūnija līdz 1. septembrim
- atcelts reiss «Līvāni — Stiklēri» otrdienās un ceturtdienās plkst. 7.15 un 15.30 no Līvāniem.

«Bankas Baltija»

Preiļu filiāle atsāk darbību ar jaunu darba laiku no 9.30 līdz 16.00. Brīvdienas: sestdiena, svētdiena.

SAKARU BANKA

LATVIJAS KOMERCBANKA A/S

Preiļu filiāle
 Brīvības ielā 2

piedāvā savus pakalpojumus
JURIDISKĀM PERSONĀM

- * atver norēķina kontus Ls un valūta
- * apkalpo sertifikātu ieguldījuma, uzkrāšanas un tirdzniecības kontus
- * banka sadarbojas ar Starptautisko naudas pārvedumu dienestu Western Union

Tālrunis 24465.

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
 Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.
 Tel. 22059, 21759, 22305, 22154.
 PASŪTIJUMA INDEKSS 68169.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks»

Iznāk 8 reizes mēnesī — trešdienās un sestdienās.
 Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,56. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

REDAKTORS
 PĒTERIS PĪZELIS

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018
 Iespiests SIA «Latgales drukas»,
 Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Oļsetiespiedums.
 Metiens 5200 eksemplāri.